

34. d 4.
Ori Ilon sanoman

Beisu/

Meidän kaikkein armollisimmam

Kuningam

Gustaf Adolfin

Naimisesta.

Herran oikia Esi, woi kaikki muutta,
Hän on muuttanut meidän murhemme i-
lori. Jos ei Herra huonetta rakenna,
niin he hukkaan työtä tekevät, jotka sitä
rakendawat jos ei Herra Kaupungita
warjele, niin Bartiat hukkaan walmowat.

Kokonpandu Kirjottamattomalda Mieheldä
Pohämaan Pitäjästä ja Ihoden Kolästä
endiseldä Gästafwarilda Johannes Jo-
hanneren Pojalda Junnilalda, Sinä 8:de-
na päiwänä Loka. Kuusa wuonna 1797.

W A S A S A,

Prändätty Londicerin Kirjan-Prändisä.

12.

Weis. kuin : Miltän Herra sydämessä ic.

S! Suuri Taiwan Jumala! Kuningas
meit riemul nyt täntät, Su kuitos ol'
kon ain ijan, Ettäs meil Drottningin näh'
tit, Sun Henges Jesus olkon myös Tule-
wan Drottningin sydämes joka myös, Kuin
teke hän Ruotsin maalla.

2. Gustavus Adolphi Kuningas,
Herald' hän woldeld' liene, Ain Jesus vi-
dä händ' muistofans, Sinäp' hallitsot suu-
ret ja pienet, Me alamaisuden nöyrydes,
Rukoulen hengen köyhydes, Siuna Jesu
heidän awiowuotens.

3. Se rikäs Drottning' Arabiast, Tull
terwettämän Salomoni, Niin nyt Jesus
taiwahast, Tuo Kuningalle lahjoi moni,
Sinäp' Galilean Caanas myös, Käskit we-
den tuoda myös, Sen äkild winay muunit.

4. Niin meidän surum ja murheni, On
nyt jo iloy käändyn, Kosk' Gustaf kolmas
meild' surmarti, Silloin tahdoin itkust me
näändy, Mutk Gustaf on nyt taiwan i-
losa, Engeleilden pyhäin riemusa, Weisa-
mas Karitsan häysä.

5. D!

5. O! kuinga Eefi Drottningi, Hoi
ten päivän sitt wietä, Kof näke Poikans
siunatur niin, Mutt murhell huoka hän
sita, Et Gustaf kolmas surmattiin, Ja ä-
kild' täälä pois murhattin, Mutt Jesus
on Leskein turwa.

6. Nyt kädän me idll weisaman Mei-
dän nuorest Kuningastam, Kof hän on
naiman kulkewa, Jesus olkon hänel tur-
wan, Engeildens kans händ' warjelson,
Ja siweis alla suojelson, Kuin nuoren
Lobian muinen.

7. O! kuinga koko Ruotsin maa, Wei-
samat kiitost sulle, Kof waan me seu
nyt kuulla saam, Et nuori Drottning'
on jo tulke. Sun Engelin warjelson heit,
waaroista, merell ja muiden teiden haarois-
ta, Kuin ne kolme nuorta tulises uunis.

8. Abimelech ol' suur' Kuningas, Absa-
lon samall' tawall', Salomon oli kunnias,
Mutt' Herodes sangen kawal', Salomo-
nin korkia wiisauis, Laina Jesu, ja myös
nikkaus, Meidän nuorel Kuningallem.

9. Hengelläs wiet' Jesu lehoita, Min
mailman surutoind kansa, Sull Her-
a kiitost weisamaan, Kuin hywin olet juur
ansain, Mä olen heikko huono, woima-
toin, Alastoin, sokian peräten noin, On-
dursa juur molemill puolill.

10. En ymmär nyt syndinen puhua,
Et olen heikko kuin heinä, Eng' Juma-
lall

lall kiitost weisata, Henges olen motta
kuin seind, Mut' sinua Jesu Kuninga-
stam, Drottningillem ain armonš lain,
Esiwaldam talutta kásiwaršist.

II. Sen pđál nyt Amen hubamme,
Suld' apu ylhäld' taimast, Ja növrdll'
sydämmel rukoilem, Warjel Kuningastan.
kaikest waitvast, Hertuillem armonš suo,
Hertiginraklem ain apunš tuo, Prinsessa
korja sipeinš suojan.

